

YABANCI DİL ÖĞRENME ORTAMLARINDA KÜLTÜRÜN ROLÜ

İsmail ÇAKIR*

Özet

Kültür ve dil bir toplumu oluşturan ve bir birinden ayrılmayan iki önemli öğedir. Yabancı dil öğretiminde, sadece dil bilgisi öğretimiyle öğrencilerin hedef dilde etkili bir şekilde iletişim kurmaları mümkün değildir. Ancak, dili kültürel unsurlarla birlikte sunmak hedef kültürü tanımak için dili gerçek kullanımıyla sunmak iletişimi daha kolay hale getirmektedir. Bu konunun önemini göz önünde bulunduran bu çalışma ile kültür öğretimının önemi ve yabancı dil öğretiminde dikkat edilmesi gereken önemli noktalara değinmek hedeflenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Kültür, dil, iletişim, yabancı dil öğretimi, kültürel öğeler

Giriş

Bir ülkenin dilini öğrenirken o ülkenin kültürünü de öğrenmeliyiz. Kültürü ayrı tutup sadece dili yapısal bir şekilde, dilbilgisi kurallarını öğrenerek tam anlamıyla öğrenmiş olmayız. Bu ve benzeri varsayımlar geçmişte olduğu gibi günümüzde de dilbilimcilerin, yabancı dil eğitimcilerinin, yabancı dil öğrenenlerin zihinlerini meşgul etmektedir. İster siyasi ister eğitim açısından düşünülün sonuçlara ulaşmak mümkündür. Bu çalışmanın amacı, özellikle yabancı dil öğretimi açısından irdelendiğinde, hedef dili öğrenirken kültürün ne kadar yer alması gerektiği üzerinde durmak olacaktır. Ülkemizde yabancı dil öğretimine olan yoğun ilgi eğitimciler üzerinde büyük bir baskı oluşturmaktadır. Yıllarca kullanılan dilbilgisi çeviri yöntemi, iletişimsel yöntemler, işlevsel dil öğretimi gibi birçok öğretim yöntemi ve yaklaşımı dilin tam olarak öğretilmemesini sağlamıştır. Bunun için bazı eğitimciler bunlara ek olarak kültürel içerikli öğretim materyallerinin de sürece dâhil edilmesini savunmuşlardır. Bu düşünceden yola çıkarak şunu söylemek mümkün görülmektedir. Bir dili öğretirken o dilin kültürünü tamamen ayrı tutmak, o dilin tam öğretilmesi ve anlaşılabilmesi açısından hiç de doğru bir yaklaşım değildir. Hangi dili öğrenirsek öğrenelim birçok deyim, atasözü, mecaz, teşbih gibi o dile ait birçok ifadeyi öğrenmekten kendimizi soyutlayamayız. Her ne kadar “sadece dil öğreniyorum, o dilin kültürünü öğrenmek istemiyorum” desek de bu tür dilsel ve kültürel ifadelerin öğrenilmesinden uzak kalamayız. Kültür öğeleri yeterince öğretilmediğinde, öğrencinin yabancı dili konuşması, kendi kültür çerçevesinden gördüğü kavramları farklı sembollerle dile getirmesinden başka bir şey olamaz (Brooks,1986:123).

* Yrd. Doç. Dr.; Erciyes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İngiliz Dili Eğitimi Ana Bilim Dalı.

Farklı kültüre sahip olanların bizim dilimizi öğrendiklerinde ve bizim kültürümüze ait ifadeleri kullandıklarında bundan memnun oluruz. “Kolay gelsin”, “afiyet olsun”, “hayırlı işler”, “geçmiş olsun”, “başın sağolsun”, “iyi bayramlar” gibi bizim dilimize ve kültürümüze özgü ifadelerin pragmatik kullanımı Türkçe öğrenen birinden beklediğimiz ve duymaktan hoşnut olacağımız ifadelerdir. Bu olgu dil ve kültürün birbirinden ayrılmasının mümkün olamayacağını ve dil öğrenirken veya öğretirken bu konunun göz önünde bulundurulması gerektiği savını desteklemektedir.

KÜLTÜR VE DİL

“Kültür” denildiğinde aklımıza gelen ilk şey “toplum” dur. İster yazılı ister sözlü kültürden bahsedelim mutlaka bir topluluktan bahsetmek zorundayız. Antropolojik anlamda kültür insanların yaşam biçimi olarak açıklanabilir (Chastain, 1988). Bir başka ifadeyle kültür, bir bireyin doğumundan itibaren ait olduğu toplumda farkında olarak veya olmayarak edindiği davranış, yaşam ve konuşma şekli olarak tanımlanabilir. Genel anlamda ele alındığında kültürün iki boyutu vardır. Birincisi topluma ait olan sanat eserleri, edebiyat, günlük yaşamla ilgili unsurları kapsar. İkincisi ise o toplum üyelerince paylaşılan davranış biçimi ve inançları, düşünme şekli gibi kavramları içerir. Diğer bir ifadeyle kültür, geniş bir taban tarafından paylaşılan düşünce ve değerlerin doğru veya yanlış olduğunun bilinçli veya bilinçsiz olarak fark edilebilmesidir. Kısaca kültür bir toplumun tarihsel süreç içinde ürettiği ve diğer kuşaklara aktardığı maddi ve manevi özelliklerin bütünüdür ve bir topluma özgü olup o toplumun dinini, yaşam tarzını, düşünme tarzını yansıtır.

Kültürün kendini hissettirdiği önemli araçlardan birisi dildir. Dil sayesinde kültürü ilgilendiren her konu sözlü ve yazılı olarak başka kuşaklara aktarılabilir. Birçok dilbilimciye göre de yukarıda bahsedildiği gibi dili ve kültürü birbirinden ayırmak mümkün değildir. İster yazılı ister sözlü kültürü açıklarken bir topluluktan ve o topluluğun dilinden bahsedilir. Dil insanlar arasında haberleşmeyi sağlayan temel bir araç olmasının dışında bir milleti oluşturan temel unsurlardan biridir. İnsanlar arasında ilişkilerin gerçekleşmesi ve bilgi alış verişinin olabilmesi için dilin önemi bilinen bir meseledir. Toplumların hayatında böylesine aktif bir role sahip olan dil, kültür transferi ve kültürel ilişkilerde önemli bir paya sahiptir. Bu konu, özellikle yabancı dil öğretimi ve öğrenimi sürecinde daha çok hissedilmektedir. Aslında geniş anlamda düşünüldüğünde dil kültür, kültür de dildir demek mümkündür. Bir dili konuşabilmek için o kültürün de bilinmesi birçok açıdan iletişimin etkili ve sağlıklı olabilmesi için önemlidir. Dil ve kültürün ayrılmaz bir şekilde birbiriyle bağlantılı olması yabancı dil öğretiminde gün geçtikçe dikkat edilen ve üzerinde önemle durulan konulardan biri haline gelmiştir.

DİL KÜLTÜR İLİŞKİSİ

Dil bir iletişim aracıdır ve gerçek iletişimin olabilmesi için de bir bağlamın olması gerekmekte ve bu bağlamın da herhangi bir şekilde kültürel öge içermesi kaçınılmazdır. Her birey bir toplum içinde yaşar ve o toplumun dilini öğrenirken, diline özgü kültürel unsurları da öğrenir. Halliday (1978) dili kültürün barındırıldığı “sosyal bir gösterge” olarak tanımlar ve her dilin konuşulduğu toplumun yaşam biçimi, düşünme tarzı gibi kavramları yansıttığını söyler. “Fransızlar hangi durumda nasıl konuşur”, “İngilizler hangi bağlamda ne düşünür”, “Almanlar hangi duruma nasıl

teпки verir” gibi konular ancak o ülkenin kültürü ile ilişkilendirilebilir ve bu bağlamda ifade edilen cümlelerin öğrenilmesinin de ilgili ülkenin kültürünün öğrenilmesini zorunlu kılmaktadır.

Bir yabancı dili öğrenmenin amacı o dil aracılığı ile iletişim kurmaktır. Fakat iletişim kurmak için yapısal olarak öğrenilmiş bir dilin konuşmacıya çok fazla bir şey kazandırdığı söylenemez. İnsanların içinde yetiştiği kültürler birbirinden farklı olduğu için iletişim kuracak insanların birbirlerinin kültürleri hakkında fikir sahibi olmaları, iletişimi kolaylaştıracak, olası yanlış anlaşılmalara ve doğabilecek sorunlara önleyecektir. İşte bu yüzden yabancı bir dil öğretilirken o dile ait kültür unsurlarının da öğretilmesi ön planda tutulmalıdır. Hedef dilde kültürel farkındalık yaratmak bu bağlamda önem kazanmaktadır.

YABANCI DİL ÖĞRETİMİNDE KÜLTÜRÜN ETKİSİ

Son zamanlarda yabancı dil öğretiminde en çok tartışılan konulardan biri kültürün yabancı dil programlarında nasıl yer alması gerektiğidir. Bu konuda amaç kültürel farkındalık mı yaratmak, yoksa hedef toplumla iletişim kurmayı kolaylaştırmak mı olmalıdır? Kabul etmemiz gerekir ki yabancı dil öğretiminde hedef kültürü gerektiğinde öğretilabilir gerektiğinde de bilgi olarak sunulabilir. Başkan'ın (2006:218) ifade ettiği gibi dil öğrenirken beceri olarak öğreniriz, kültürünü öğrenirken de bilgi olarak öğreniriz.

Bunun için hedef kültüre ait bazı önemli ve karakteristik öğelerden bahsederek öğrencilerin bilgilenmeleri sağlanabilir. Bu bilgi aktarımı sırasında hiçbir kültürün diğerinden daha üstün veya daha kötü olarak algılanmaması gerektiğini, farklılıklar olabileceğini ve hedef dilde de bunun böyle olabileceği öğrencilere vurgulanmak gerekmektedir (Rivers, 1968: 271). Öğretmenlerin amacı sınıfta ne hedef dille ilgili ön yargıları yıkmak ne de hedef kültürü olduğundan farklı göstermeye çalışmaktır. Öğrencilerin hedef dilin kültürü ile ilgili meraklarını uyandırmak ve bu çerçevede yabancı dil sınıfını sadece dilin öğretildiği bir ortam değil aynı zamanda konuşmacılar arasında geçen iletişimle ilgili çeşitli öğrenme ortamlarını sunmak olmalıdır.

Straub'a göre (1999) eğitimcilerin kültür aktarımı sırasında akıllarında tutmaları gereken nokta öğrencilerde hedef kültürü öğrenmeden önce kendi kültürleri konusunda farkındalık oluşturmak ve bunu karşı kültürü öğrenirken karşılaştırma yapmalarına yardımcı olacak şekilde kullanabilmelerini sağlamaktır.

Yabancı dil öğretimi sürecinde yer alan önemli öğeler sırasıyla dilbilgisi yeterliği, iletişimsel yeterlik, stratejik yeterlik gibi hedef kültürü tanıma konusunda yeterlik de yabancı dil öğrenimi sürecinde sahip olunması gerekenler arasındadır. Hiç kuşkusuz yabancı dil öğretmek yabancı kültürü de bir şekilde öğretmek demektir. Kramsch'a (1993:1) göre yabancı dil öğretiminde kültür, konuşma, dinleme, yazma, okuma dışında kabul edilebilecek beşinci bir beceri değildir. Aksine, kültür etkili ve anlamlı bir iletişim yeterliğine sahip olmak için dil öğrenimi sürecinin başından sonuna kadar içindedir. Ancak şurası unutulmamalıdır: etkili bir iletişimin olabilmesi için anlamak; anlamak için dilini öğrendiğimiz veya konuştuğumuz tarafın yerine kendimizi koymamız gerekmektedir.

Kültür öğretimi demek hedef dilin konuşulduğu toplum veya ülkeyle ilgili bilgi aktarımının yanı sıra o dilin konuşulduğu ortamlarda karşı dilin nasıl kullanıl-

ması gerektiği olmalıdır. Dil öğretirken kültürel unsurları dışarıda tutup sadece dilsel sembolleri öğretirsek öğrenciler bu sembellere farklı anlamlar yükleyebilirler (Politzer,1959: 100-101). Kültürün dil öğretimi içerisinde yer almasının öğrencilere bazı önemli davranışlar kazandırabileceği bilinmektedir. Bu sayede öğrenciler hedef kültüre ait yaşam biçimleri konusunda bilgi sahibi olurlar; cinsiyet, sosyal sınıf ve sosyal konum gibi değişkenlerin insanların konuşma ve davranışlarına yansımalarının nasıl olduğunu kavrarlar; hedef kültürdeki ve kendi kültürlerindeki benzer durumlarda nasıl tepki verilmesi gerektiği gibi konularda karşılaştırma yapabilmeyi kazanırlar. Hedef dilde kullanılan dilsel ve kültürel öğelerin birbiriyle ilişkilerini anlayabilmelerine yardımcı olunur. Ayrıca hedef kültüre karşı merak uyandırıp, bu merakı gidermek ve empati kurmalarını sağlamak gibi davranışlar dil ve kültür öğretimi sürecinde öğrencilere kazandırılabilir. Bütün bu süreçte öncelikle kültürün dinamik yönüne dikkat çekmek gerekmektedir(Lessard-Clouston,1997). Öğrencilerin yabancı dile ait kültür bilgisini geliştirmelerine kültürel yeterlik açısından ihtiyaçları vardır; ancak hedef kültürün gerektirdiği davranış ve kültürel iletişim becerilerini de geliştirmeleri önemsenmelidir. Kendi kültürleri kadar hedef kültürün dinamik yapısını anlayabilecek bir farkındalık geliştirmeleri de göz ardı edilmemelidir.

YABANCI DİL ÖĞRETİM PROGRAMINA KÜLTÜRÜ DAHİL ETMEK

Bilmedikleri derinliklere dalmadan önce öğrenciler öncelikle ait oldukları kendi kültürlerini iyi bilmelidirler(Grove,1982). Başka bir ifadeyle, kendi kültürünü bilen öğrenciler kültür içinde var olan değerleri, gelenekleri, parçası oldukları ritüelleri, yaşam biçimlerini de bilerek hedef kültürü değerlendirirken daha objektif olabilirler(Straub,1999). Öğrencinin yaş ve seviyesine göre bu tür etkinlikler farklı şekillerde verilebilir. Çocuklar veya orta seviyedekilere göre hazırlanan yabancı dil öğretiminde kullanılan daha çok milli sporlar, dini veya milli bayramlar, törenler, önemli günler, şarkılar gibi kendi kültürüne ait konuları kapsayabilir. Bunlar yeterince işlendikten sonra hedef dilin kültüründe bulunan benzer konular işlenebilir. 'Sadece dilini öğrendikleri insanların nasıl konuştuklarını değil onların ne hissettiklerini, nasıl yaşadıklarını, nelere üzüldüklerini, neleri yemekten hoşlandıklarını öğrenmekle işe başlayabilirler(Peck,1998). Her durumda yabancı dil sınıfları bir kültürel adaya dönüşmelidir(Kramsch,1993). Yabancı dil öğretirken ilk günden itibaren öğretmenler sınıfa, hedef kültüre ait posterler, haritalar, resimler, tablolar, gerçek nesnelere ve CD lerin yanı sıra başka görsel ve işitsel materyaller getirirler ve bu sayede hedef dil ve kültür ile ilgili mental bir imaj oluşturmaya çalışırlar(Peck,1998). Böylece öğrencileri öğrenme sürecinin içine dahil ederler. Bunlara ek olarak internet, televizyon, şarkı sözleri, gazeteler, filmler gibi materyaller de kullanmak öğrenmeyi kolaylaştırabilir ve hedef kültürle ilgili öğrencilerin bilgi sahibi olmaları sağlayabilir. İlgili ülkeye gitmiş olan öğrenci veya misafirler getirilerek hedef kültür hakkında bilgi aktarmaları istenebilir. Özellikle ilköğretimde Avrupa Birliği projeleri sayesinde pek çok öğrenci, öğretmen ve idareci yurtdışına çıkabilmekte ve onların yaşam biçimleri ile ilgili bilgi sahibi olabilmekteler.

Hem ders içinde hem de ders dışında öğrencilerin hedef ve kendi kültürleri ile ilgili daha çok bilgi sahibi olmalarına yardımcı olacak önemli bir etkinlik ise iki kültürü karşılaştırmalarına yardımcı olacak karşılaştırmalı proje, araştırma, vb çalışmalardır. İster grup, ister proje çalışması olsun bu tür etkinlikler öğrencide hedef kültürün araştırılması sırasında kendi kültürünün de öğrenilmesi veya pekişmesini sağlayacaktır. Aşağıda listede belirtilen konular gruplar halinde farklı öğrenci grupları-

na verilip araştırma yapımları istenebilir.

Yabancı Dil Öğretiminde Kullanılabilecek Bazı Kültürel Öğeler

✓ Müzik	✓ Ulaşım	✓ Atasözleri
✓ Düğün	✓ Mimari Yapılar	✓ Mecazi Anlatımlar
✓ Giyim	✓ Tarih	✓ Mimikler
✓ Hava Şartları	✓ Sportif Etkinlikler	✓ Jestler
✓ Yiyecek ve İçecek	✓ Önemli günler	✓ Radyo ve Televizyon Programları
✓ Sinema	✓ Oyunlar	✓ Ekonomik Yapı
✓ Tiyatro	✓ Siyasi yaşam	✓ Coğrafi Durum
✓ Edebiyat	✓ Tatil Yerleri	✓ Deyimler
✓ Müzeler	✓ Evcil hayvanlar	
✓ Trafik	✓ Eğitim	

Bu şekilde öğretmen ve öğrencilerin basmakalıp yanlışlardan, önyargılı düşüncelerden kurtulmaları daha kolay olabilir. Bunun için hem her iki dilde var olan kültürel farklılıklar ortaya çıkmış olacak hem de dil öğrenirken bu tür ifadelerle karşılaşıldığında kullanılan ifadelerin hangi amaca yönelik olduğu kolayca anlaşılacaktır. Örneğin İngiliz kültüründe hayvanlar da insanlar gibi değerlidir. Onlar da insanlar gibi öldüklerinde mezarlıklara gömülürler. Öte yandan İspanyol kültüründe insanlar ve hayvanlar arasında belirgin bir fark vardır. Çoğu batılı gözlemcilerin söylediği gibi boğa güreşleri boşa zaman geçirilen bir etkinliktir. İspanyollara göre ise bir boğa onu öldürenle eşit olamaz. Bir boğa güçlü olabilir ama akıllı veya becerikli olamaz; bu özellikler sadece insanoğlunda mevcuttur. Bu bağlamda “vahşi”, “gaddar”, “savunmasız” gibi düşünceler her iki kültürde tamamen farklı anlam kazanmaktadır (Lado,1986). Ayrıca, dil ve sosyal değişkenler konusu yabancı dil öğretiminde yer almalı ve dilin yaş, cinsiyet, sosyal sınıf, yer gibi sosyal değişkenlere göre değişebileceği de öğrencilere hatırlatılmalıdır. Örneğin, kadınların erkeklerden farklı kullandığı belli başlı bazı kelimelerin olabileceği veya tersi bir durumu mümkün olabileceği, farklı ağızların olabileceği ve bunların da pek kabul görülmediği gibi noktalar öğrencilere hatırlatılmalıdır.

Hangi davranış biçimlerinin farklı kültürlerde nasıl yorumlandığı konusunda da öğrenciler bilgilendirilebilir. ABD’de veya İngiltere’de derse geç gelen öğrencinin kapıyı çalıp girmesi hoş karşılanmazken ülkemizde ise öğrenciden böyle bir davranışta bulunması beklenir. Öğrencilerin sadece dil bilgisi değil aynı zamanda da jest, mimik, gibi sözel olmayan hedef dile ait olup her birinin farklı anlam ifade ettiği semiyotik göstergeleri de öğrenmeleri gerekmektedir. Bu tür hedef kültüre ait sözel olmayan ifadelerin anlaşılması veya yanlış anlaşılması gibi durumlardan öğrencilerin haberdar olmasının önemi kendilerine açıklanabilir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Kültür yabancı dil öğretiminde dilden ayrı tutulan bir unsur olarak görülmemeli ve yabancı dil öğretiminin bir parçası olmalıdır. Sınıf ortamında öğrencilere özellikle vurgulamamız gereken nokta dilin bir araç, kültürün ise bir mesaj olduğudur (Peck, 1998). Avrupa Birliğine girmeye çalışmamız, ister istemez farklı kültürleri

öğrenmemizi zorunlu kılmaktadır. Avrupa Birliği hedefi dışında yurtdışına gönderilen, giden birçok öğrenci ve görevlilerin karşı kültürü öğrenmeleri konusunda ne kadar ihtiyaç hissettikleri bilinen bir gerçektir. Erasmus, Comenius, vb. gibi Avrupa Birliği projeleri kapsamında birçok öğrenci yurtdışına gitmekte veya ülkemize farklı kültürlerden öğrenciler gelmektedir. Bunların sadece ilgili ülkenin dilini öğrenmiş olmaları yetmemektedir. Hangi durumda, neyi nasıl kullanmak gerekliliği sadece yalın bir dil ile mümkün olmamaktadır. İlgili ülkenin kültürüne ait bazı kalıpların, ifadelerin veya davranış biçimlerinin öğrenilmesi sağlıklı iletişim kurulması açısından önemlidir. Özellikle Avrupa Birliği sürecinde farklı kültürleri öğrenmenin sadece yabancı dil öğrenenler için değil herkes için artı bir değerdir. Burada unutulmaması gereken husus kültür öğretirken amacımız kültür asimilasyonu değil kültürel farkındalık yaratmaktır.

Sonuç olarak kültür öğretiminde öğretmenin amacı, hedef kültüre ait normlarla empati kurabilme konusunda öğrencilere yardımcı olmaktır. Bu konuda aracı olabilmek için öğretmenin de her iki kültür konusunda yeterli donanımına sahip olması gerekmektedir. Aksi takdirde her ikisinde de veya hedef kültürde yeterli olmamak yanlış anlaşılmaya veya pragmatik başarısızlığa neden olacaktır. Bunun yolu da ancak diğerlerini iyi tanıyabilmekten geçmektedir. Hiç şüphesiz yabancı dil öğretmenlerinin hem yabancı kültürü öğreten hem de hedef kültürü çözümlayebilen bireyler olması gerekmektedir (Byram, Morgan et al., 1994:73). Bu yüzden taşıdıkları sorumlulukları oldukça fazladır.

Kaynakça

- Başkan, Özcan.(2006). *“Yabancı Dil Öğretimi, İlkeler ve Çözümler”* Multilingual, İstanbul.
- Brooks, Nelson. (1986), *“Culture in the Classroom”*, Culture Bound, Ed. by. Joyce Merrill Valdes, Cambridge University Press, pp. 123-129.
- Byram, M., Morgan, C. and Colleagues. (1994). *Teaching and Learning Language and Culture*. Great Britain: WBC.
- Chastain, Kenneth. (1988). *Developing second language skills: Theory and practice*. 3rd edition. San Diego, CA: Harcourt Brace Jovanovich
- Çakır, İsmail . (2006) *Developing Cultural Awareness in Foreign Language Teaching*. Volume 7 Number:3 Article:12 ISSN 1302-6488 TOJDE . <http://tojde.anadolu.edu.tr/>
- Goodenough, W. H. (1981). *Culture, Language, and Society*. London: The Benjamin / Cummings Publishing Company.
- Grove, C. L. (1982). *Improving intercultural learning through the orientation of sojourners*. Occasional Papers in Intercultural Learning. AFS International.
- Halliday, M.A.K. (1978). *Language as social semiotic: the social interpretation of language and meaning*. Sydney: Edward Arnold.
- Kramsch, C. (1993). *Context and Culture in Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Lado, R. (1957). *Linguistics Across Cultures*. Ann Arbor: The University of Michigan Press.
- Lado, R. (1964). *Language Teaching: A Scientific Approach*. New York: McGraw-Hill.
- Lado, R. (1986). *How to compare two cultures*. In Valdes, J. M. (ed.). Culture Bound: Bridging the Cultural Gap in Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lessard-Clouston, M. (1997). *Towards an Understanding of Culture in L2/FL Education*. In Ronko, K.G. Studies in English, 25, 131-150 Japan: Kwansai Gakuin University Press.

- Ozil, Şeyda: (1991), "Dil ve Kültür", *Çağdaş Kültürümüz Olgular – Sorunlar*, Cem Yayınevi, s. 95-115.
- Peck, D. (1998). *Teaching Culture: Beyond Language*. Yale: New Haven Teachers Institute.
- Politzer, R. (1959). *Developing Cultural Understanding Through Foreign Language Study*. Report of the Fifth Annual Round Table Meeting on Linguistics and Language Teaching, pp. 99-105. Washington, D.C.: Georgetown University Press.
- Rivers, W. (1981). *Teaching foreign language skills* (2nd ed.). Chicago: University of Chicago Press.
- Rivers, W. M. (1968). *Teaching Foreign-Language Skills*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Sapir, E. 1921. *Language. An Introduction to the Study of Speech*. London: Rupert Hart-Davis.
- Seelye, H. (1974). *Teaching culture: Strategies for foreign language educators*. Skokie, IL: National Textbook Company.
- Seelye, H. (1984). *Teaching culture: Strategies for inter-cultural communication*. Revised edition. Lincolnwood, IL: National Textbook Company.
- Singhal, M. (1998). *Teaching Culture in the Foreign Language Classroom*. Thai TESOL Bulletin, Vol. 11 No. 1, February 1998.
- Steele, R. (1989). *Teaching language and culture: Old problems and new approaches*. In J.E. Alatis (Ed.), Georgetown University roundtable on languages and linguistics 1989 (pp. 153-162). Washington: Georgetown University Press.
- Street, B. (1993). *Culture is a verb: Anthropological aspects of language and cultural process*. In D. Graddol, L. Thompson, & M. Byram (Eds.), *Language and culture* (pp. 23-43). Clevedon, Avon: Multilingual Matters and BAAL.
- Seelye, H. N. (1988). *Teaching Culture*. Lincolnwood, IL.: National Textbook Company.
- Straub, H. (1999). *Designing a Cross-Cultural Course*. *English Forum*, vol. 37: 3, July-September, 1999.
- Tomalin, Barry ve Susan Stempleski: (1993), *Cultural Awareness*, Oxford University Press
- Thanasoulas, Dimitrios. (2001) *The Importance Of Teaching Culture In The Foreign Language Classroom*. *Radical Pedagogy*, ISSN: 1524-6345
- Valdes, J. M. (ed.). (1986). *Culture Bound: Bridging the Cultural Gap in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wierzbicka, A. (1999). *Emotions across Languages and Cultures. Diversity and Universals*. Cambridge: Cambridge University Press.

THE ROLE OF CULTURE IN FOREIGN LANGUAGE LEARNING ENVIRONMENT

İsmail ÇAKIR*

Abstract

Culture and language are two components of a society that cannot be separated from each other. In foreign language teaching, teaching only grammar will not always help learners communicate efficiently in the target language. However, presenting the language with its cultural components provides learners with the realistic use of the language through which they can become conversant with the target culture. Keeping this issue in mind, this study aims to present the importance of teaching culture and some key considerations in teaching and learning a foreign language.

Key Words: Culture, language, communication, foreign language teaching, cultural components

---

* Asst. Prof. Dr.; Erciyes University, Faculty of Education, Department of English Language and Education.